

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2025 r.  
wniosku Sądu Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 lipca 2025 r. (sygn. VIII Kp 581/25), o przekazanie sprawy zażalenia na postanowienie prokuratora z dnia 17 marca 2025 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,  
na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę zażalenia na postanowienie prokuratora z dnia 17 marca 2025 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, prowadzoną przez Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu pod sygn. akt VIII Kp 581/25, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgierzu.**

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania sprawy o sygn. akt VIII Kp 581/25 innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek ten dotyczy zażalenia J. G. na postanowienie Prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dotyczy Prezesa Sądu Rejonowego [...] w Poznaniu, sędziego X.Y., któremu zarzucono przekroczenie uprawnień.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny.

Zgodnie z art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Należy podkreślić, że przepis ten ma charakter wyjątkowy, a instytucja ta ma na celu zapobieganie sytuacjom, które mogłyby stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, a w konsekwencji podważać zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że pojęcie "dobra wymiaru sprawiedliwości" obejmuje również potrzebę dbałości o autorytet sądu oraz zapewnienie jego bezstronności, nie tylko faktycznej, ale także w odbiorze społecznym. Przyjmuje się, że jeżeli stroną procesu (lub osobą, której dotyczy postępowanie) jest m.in. sędzia lub pracownik sądu, zasadnym jest, aby ten sąd nie orzekał w sprawie. Ma to na celu uniknięcie potencjalnych wyłączeń poszczególnych sędziów, ale przede wszystkim zachowanie wizerunku sądu jako organu niezależnego i obiektywnego.

W niniejszym przypadku, zawiadomienie dotyczy Prezesa Sądu, czyli osoby sprawującej funkcję administracyjną, która ma bezpośrednie stosunki służbowe z sędziami orzekającymi w Sądzie Rejonowym [...] w Poznaniu. Taka sytuacja stwarza realne ryzyko podważenia zaufania do bezstronności postępowania. Jak słusznie zauważył Sąd wnioskujący, relacje służbowe wiążące Prezesa Sądu i sędziego rozpoznającego sprawę w tym samym sądzie mogą w odbiorze społecznym wywołać uzasadnione wątpliwości co braku stronniczości.

Nawet przy najwyższym profesjonalizmie i niezawisłości sędziów, obiektywny obserwator mógłby mieć uzasadnione wątpliwości co do tego, czy sprawa może być rozpoznana w sposób w pełni wolny od jakichkolwiek wpływów. W celu wyeliminowania jakichkolwiek, nawet pozornych, zagrożeń dla autorytetu wymiaru sprawiedliwości oraz zagwarantowania pełnego zewnętrznego obiektywizmu, konieczne jest przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[a.l]